

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ Β2 ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9521792
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα, 19/01/2015

Αριθμός απόφασης: 1

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 70Β' «Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή» του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, ΦΕΚ Α' 151), όπως αυτές προστέθηκαν με το ν.4152/2013, περίπτωση 1, υποπαράγραφος Α.5, παράγραφος Α, άρθρο πρώτο (ΦΕΚ Α'107), καθώς και τις διατάξεις της περίπτωσης 2α της ίδιας υποπαραγράφου του ίδιου νόμου.

β. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ 3367/31.12.2013, Τεύχος Β') «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

γ. Τις διατάξεις του Π.Δ. 111/14 (ΦΕΚ Α' 178/29.08.2014).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 7 της ΠΟΛ 1002/2013 (ΦΕΚ Β'55/16.1.2014) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων περί εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής Προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1.01.2014.

3. Τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 46, του άρθρου 55 καθώς και του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ 170/Α'/26.07.2013), όπως ισχύουν.

4. Τις διατάξεις της Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων ΠΟΛ.1282/2013 (ΦΕΚ 54/Β'/16.01.2014), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 6 του άρθρου 46 του ν.4174/2013.

5. Την ΠΟΛ 1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

6. Την με αριθ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ 975/τ. Β΄/17-04-2014) απόφαση για «παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής» του Προϊσταμένου της Δ/νσης Επίλυσης Διαφορών.
7. Την ΠΟΛ 1005/30.12.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών για την «Επιμήκυνση των προθεσμιών για την έκδοση αποφάσεων επί αιτήσεων αναστολών και επί ενδικοφανών προσφυγών ενώπιον της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης».
8. Την υπ' αριθ./21.07.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με την οποία γνωστοποιήθηκαν τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ. που εδρεύει στο, επί της οδού αρ., καθώς και σε βάρος της Προέδρου και Διευθύνουσας Συμβούλου αυτής, με Α.Φ.Μ. αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ. καθώς και του Αντιπροέδρου αυτής, με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
9. Την από 21.07.2014 Ειδική Έκθεση Ελέγχου της Δ.Ο.Υ., σχετικά με την ανωτέρω ανώνυμη εταιρεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, όπως ισχύουν.
10. Την με αριθμό πρωτ. και ημερομηνία/13.11.2014, κατατεθείσα στην Δ.Ο.Υ. ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία: «.....», καθώς και τα συνημμένα σε αυτή, κατά του υπ' αριθ. πρωτ./03.11.2014 εγγράφου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.
11. Την από 19.11.2014 έκθεση απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.
12. Την από 14.01.2015 εικόνα φορολογούμενου, από το σύστημα TAXIS, της ως άνω ανώνυμης εταιρείας.
13. Την από 19.01.2015 εισήγηση του Β2 Τμήματος της Υποδιεύθυνσης Νομικών θεμάτων της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 13.11.2014 και με αριθ. πρωτ. κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ., και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων καθώς και των προβαλλόμενων λόγων της προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση προσφυγή αιτείται την επανεξέταση της αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και την άρση των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που επιβλήθηκαν σε βάρος της ως άνω εταιρείας και των νομίμων εκπροσώπων της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, για τους κάτωθι, μεταξύ άλλων, λόγους:

1. Στο σώμα της αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. δεν αναγράφεται η προειδοποίηση για την δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ούτε και η προβλεπόμενη από τον νόμο προθεσμία άσκησης της.
2. Έχει ήδη παρέλθει διάστημα τριών μηνών από την προσκόμιση των στοιχείων που αποδεικνύουν τα αβάσιμα των ισχυρισμών του ελέγχου, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί ο διενεργούμενος έλεγχος και χωρίς να αρθούν οι δεσμεύσεις των τραπεζικών λογαριασμών, οι οποίες δεσμεύσεις δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στην άσκηση της επαγγελματικής της δραστηριότητας και αποτελεί δυσφήμιση της εταιρείας προς τις συνεργαζόμενες Τράπεζες.
3. Η ενέργεια δέσμευσης των τραπεζικών καταθέσεων είναι καταχρηστική στην περίπτωση της αφού δεν είναι υποχρεωτική, αλλά δυνητική, επιπλέον δεν υπάρχει διακινδύνευση είσπραξης οποιουδήποτε καταλογισθέντος ποσού, ενώ όπως ισχυρίζεται η σχέση αυτού με τα μέτρα διασφάλισης είναι υπέρμετρα δυσανάλογη.
4. Με τη διάταξη του άρθρου 46 του ν.4174/2013 επιβάλλεται σοβαρός περιορισμός των περιουσιακών δικαιωμάτων τους, της οικονομικής και επαγγελματικής ελευθερίας τους, η προστασία των οποίων κατοχυρώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντάγματος, καθώς και του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., επικαλούμενος αντισυνταγματικότητα της ανωτέρω διάταξης.
5. Η αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 30 παρ. 5 περ. ε' του ν. 3296/2004, η οποία αφορά επίσης τη δέσμευση των τραπεζικών λογαριασμών και οποιουδήποτε είδους περιουσιακών στοιχείων, έχει κριθεί από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας αντισυνταγματική και αντίθετη στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ε.Σ.Δ.Α.

Επειδή, όπως προκύπτει από την 14.01.2015 γενική εικόνα φορολογούμενου του συστήματος TAXIS, η ανώνυμη εταιρεία «.....» έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο ύψους 31.709,72 ευρώ (κεφάλαιο).

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης ...».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1069/04.03.2014 της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων ορίζεται ότι: «... η Φορολογική Αρχή, για όλες τις πράξεις που εκδίδονται μετά την ως άνω ημερομηνία, υποχρεούται να αναγράφει επί του σώματος αυτών, ότι «σε περίπτωση αμφισβήτησής της, ο υπόχρεος πρέπει να υποβάλει, δια της αρμόδιας φορολογικής αρχής που την εξέδωσε, ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών εντός προθεσμίας 30 ημερών

από την κοινοποίησή της», καθώς και το ότι «είναι απαράδεκτη η προσφυγή απευθείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια κατά της πράξης».

Επειδή το με αριθ. πρωτ./3.11.2014 έγγραφο του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., κατά του οποίου στρέφεται η παρούσα ενδικοφανής προσφυγή, όπως προκύπτει σαφώς από το περιεχόμενό του, έχει απλώς ενημερωτικό χαρακτήρα και δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, καθώς στερείται ρυθμιστικού περιεχομένου και εκτελεστότητας και ούτως απαράδεκτως προσβάλλεται με ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, κατά το μέρος που με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα αιτείται την επανεξέταση της με αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξης διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, απαράδεκτως στρέφεται κατά της ανωτέρω πράξης, καθόσον με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ. ορίζεται ότι: «η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν».

Ειδικότερα η με αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου κοινοποιήθηκε την επόμενη 22.07.2014 στην προσφεύγουσα, οπότε η προθεσμία για την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής, κατόπιν της αναστολής της κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου, παρήλθε την 22.09.2014. Ούτως εκπροθέσμως προσβάλλεται με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή, η οποία ασκήθηκε την 13.11.2014, η με αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου.

Επειδή σύμφωνα με τα ισχύοντα στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας σχετικά με την άσκηση του ενδίκου βοηθήματος της προσφυγής στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 63 (ν.2717/1999) ορίζεται ότι: «το κατά τις προηγούμενες περιόδους απαράδεκτο του ένδικου βοηθήματος της προσφυγής κατά πράξης ή παράλειψης κατά της οποίας προβλέπεται από το νόμο η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής, δεν ισχύει αν η αρμόδια διοικητική αρχή παρέλειψε να ενημερώσει πλήρως, κατά οποιονδήποτε τρόπο, τον ενδιαφερόμενο, τόσο για την υποχρέωση, όσο και για τους όρους, άσκησης της ενδικοφανούς προσφυγής».

Συνεπώς, επειδή στην προκειμένη περίπτωση η αρμόδια Φορολογική Αρχή παρέλειψε να ενημερώσει, ως όφειλε σύμφωνα με τα ανωτέρω, τον φορολογούμενο για την υποχρέωση και τους όρους άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής κατά της με αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. κατ' ανάλογη εφαρμογή και στα πλαίσια εφαρμογής της αρχής της χρηστής διοίκησης και επιείκias προς το διοικούμενο, θεωρούμε ότι παραδεκτώς υποβλήθηκε η παρούσα και εξετάζεται από την Υπηρεσία μας.

Επειδή περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 5 έως 7 του άρθρου 46 του ίδιου νόμου, σε περιπτώσεις διαπίστωσης σημαντικής φοροδιαφυγής επιβάλλονται προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα, άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 46 του ίδιου ως άνω νόμου: «5. Εφόσον η Φορολογική Διοίκηση διαπιστώνει παραβάσεις φοροδιαφυγής κατά την έννοια των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 55 αθροιστικά άνω του ποσού των εκατό πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ ή κατά την έννοια των περιπτώσεων δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 55 του Κώδικα εφόσον η αξία των συναλλαγών των φορολογικών στοιχείων υπερβαίνει αθροιστικά το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, μπορεί βάσει ειδικής έκθεσης ελέγχου, να επιβάλλει σε βάρος του παραβάτη προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα άμεσου και επείγοντος χαρακτήρα. Στην περίπτωση αυτή δεσμεύεται το πενήντα τοις εκατό (50%) των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών και του περιεχομένου των θυρίδων του παραβάτη. Το μη χρηματικό περιεχόμενο θυρίδων και οι μη χρηματικές παρακαταθήκες, δεσμεύονται στο σύνολό τους.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου 6, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 4 της ΠΟΛ 1282/13 (ΦΕΚ Β' 54/16.01.2014), η Ειδική Έκθεση Ελέγχου συντάσσεται από την Φορολογική Αρχή κάθε φορά που αυτή διαπιστώνει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, παραβάσεις φοροδιαφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 55 του ίδιου ως άνω νόμου (Κ.Φ.Δ.) και δι' αυτής επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών τα ως άνω προληπτικά ή διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα. Η Ειδική Έκθεση Ελέγχου βασίζεται στις διαπιστώσεις του ελέγχου και πάνω στο σώμα αυτής αναφέρονται και αναλύονται τα πραγματικά περιστατικά, η επεξεργασία των στοιχείων - οι διαπιστώσεις επ' αυτών, οι διαπιστωθείσες παραβάσεις, το συμπέρασμα που ο έλεγχος κατέληξε καθώς και οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες διενεργήθηκε ο φορολογικός έλεγχος.

Εν προκειμένω, στο σώμα της από 21.07.2014 Ειδικής Έκθεσης Ελέγχου της Δ.Ο.Υ., για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 46 του ν.4174/2013, η οποία συντάχθηκε ύστερα από τη διενέργεια ελέγχου που η εν λόγω Υπηρεσία πραγματοποίησε, αναφέρονται τα αίτια του ελέγχου, οι ισχύουσες διατάξεις, η φορολογική εικόνα της επιχείρησης, τα δεδομένα των βιβλίων και στοιχείων, η φοροδιαφυγή που διαπιστώθηκε, το συμπέρασμα του φορολογικού ελέγχου καθώς και τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων επιβάλλονται τα μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου.

Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας σχετικά με τα προβλήματα που δημιουργούνται στην οικονομική ελευθερία και επαγγελματική δραστηριότητα αυτής, αναφέρουμε ότι τα διασφαλιστικά του δημοσίου συμφέροντος μέτρα που έχουν εφαρμοστεί σε βάρος της ουδόλως περιορίζουν την οικονομική της ελευθερία καθόσον δεν εμποδίζεται με κανένα τρόπο η άσκηση οποιασδήποτε οικονομικής δραστηριότητας. Επιπλέον, η δέσμευση των καταθέσεων, των πάσης φύσεως λογαριασμών και παρακαταθηκών, αφορά μόνο το πενήντα τοις εκατό (50%) αυτών ενώ το υπόλοιπο παραμένει στην διάθεσή της και η χρήση του δεν υπόκειται σε κάποιου είδους περιορισμό. Επίσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 της ΠΟΛ 1282/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, οι ως άνω

δεσμεύσεις δεν εφαρμόζονται για ποσά μισθών και συντάξεων που κατατίθενται σε αυτούς, για εκπλήρωση φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων καθώς και για αποδοχές εργαζομένων και ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλονται από τον παραβάτη.

Επειδή, η επικαλούμενη εκ μέρους της προσφεύγουσας «υπέρμετρη δυσαναλογία» μεταξύ της διοικητικής κύρωσης και των διαπραχθεισών παραβάσεων, είναι ουσιαστικά αβάσιμη διότι τέτοια σχέση «αναλογικότητας» δεν καθορίζεται από τις διατάξεις. Είναι γνωστό δε ότι στο φορολογικό δίκαιο οι διατάξεις ερμηνεύονται «γραμματικά» και όχι «αναλογικά». Τα επιβαλλόμενα μέτρα έχουν απολύτως αυστηρό χαρακτήρα και η Διοίκηση προβαίνει σε διαπιστωτικού χαρακτήρα αποτίμηση των πραγματικών περιστατικών και υπαγωγή τους στον κανόνα δικαίου πριν την εφαρμογή των διατάξεων. Είναι προφανές δε ότι με βάση τα προαναφερθέντα, τα μέτρα που λαμβάνονται από τη Διοίκηση, προληπτικά και όχι κατασταλτικά, είναι κατάλληλα και αποτελεσματικά για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, χωρίς τα επερχόμενα μειονεκτήματα να υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα.

Επειδή η απαγόρευση κατάρτισης συμβολαιογραφικών πράξεων μεταβίβασης περιουσιακών στοιχείων με κανένα τρόπο δεν οδηγεί στην οικονομική εξόντωση αυτών, αφού τα στοιχεία αυτά δεν προσημειώνονται, κατάσχονται ή εκπλειστηριάζονται και έχουν τη δυνατότητα να τα διαχειριστούν με κάθε τρόπο. Συνεπώς οι περιορισμοί που επιβάλλονται στην απόλαυση του δικαιώματος της ιδιοκτησίας του διοικούμενου με τα θεσπιζόμενα ως άνω μέτρα δεν επιφέρουν μόνιμη αλλαγή στην περιουσιακή του κατάσταση, δεν αναιρούν τον πυρήνα του δικαιώματος αλλά περιορίζουν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ορισμένους τρόπους άσκησης του προκειμένου να αποτραπεί η εξαφάνιση από το τελευταίο κάθε περιουσιακού του στοιχείου μέχρι το χρόνο που θα καταστεί δυνατή από το Δημόσιο η αναγκαστική εκτέλεση για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του και η εν γένει εξασφάλιση της εκπλήρωσης της υποχρέωσης συνεισφοράς στα φορολογικά βάρη. Εξάλλου είναι επιτρεπτός ο περιορισμός των ατομικών δικαιωμάτων με νόμο για λόγους δημοσίου συμφέροντος, με την προϋπόθεση ότι δεν αναιρείται η ουσία – ο πυρήνας – του εκάστοτε ατομικού δικαιώματος, γεγονός που συμβαίνει όταν η άσκησή του υποβάλλεται σε απόλυτες απαγορεύσεις ή δυσχεραίνεται υπέρμετρα με εκτεταμένους ή υπερβολικούς κατά περιεχόμενο ή κατά τόπο ή κατά χρονική διάρκεια περιορισμούς.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, όσον αφορά αντίστοιχη διάταξη δέσμευσης τραπεζικών λογαριασμών και περιουσιακών στοιχείων η οποία κρίθηκε από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας αντισυνταγματική και αντίθετη στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ε.Σ.Δ.Α. (αριθ. απόφασης 3316/2014), αφορά συγκεκριμένα στις διατάξεις της περ. ε' της παρ. 5 του άρθρου 30 του ν.3296/2004 και στο σκεπτικό της απόφασης αναφέρονται θέματα όπως: το ευρύτατο περιθώριο

διακριτικής ευχέρειας της Διοίκησης, το γεγονός ότι δεν καθορίζονται από τον νομοθέτη οι προϋποθέσεις επιβολής του μέτρου, ο περιορισμός προς την έκταση των περιουσιακών στοιχείων, η χρονική διάρκεια της δέσμευσης, η διαδικασία επιβολής και άρσης αυτής, είναι θέματα τα οποία ρυθμίζονται στην περίπτωση επιβολής διασφαλιστικών του Δημοσίου συμφέροντος μέτρων σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 46 του Κ.Φ.Δ. και στην ΠΟΛ 1282/2013.

Επειδή, οι λοιποί προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της αιτούσας σχετικά με την καθυστέρηση ολοκλήρωσης του διενεργηθέντος ελέγχου δεν εμπίπτουν στα πλαίσια εξέτασης της ορθής εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 46 του ν.4174/2013 και αλυσιτελώς προβάλλονται στην παρούσα.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, ορθώς εφαρμόστηκαν οι διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες εκδόθηκε η αριθ./21.07.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διασφάλιση των συμφερόντων του Δημοσίου, σε βάρος της προσφεύγουσας καθώς οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ως άνω μέτρων εξακολουθούν να υφίστανται.

Αποφασίζουμε

Απορρίπτουμε την με αριθ. πρωτ./13.11.2014 ενδικοφανή προσφυγή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., με την οποία αιτείται την ολική άρση των μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου που έχουν επιβληθεί σε βάρος της καθώς και σε βάρος των νομίμων εκπροσώπων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του ν.4174/2013, με την αριθ. πρωτ./21.07.2014 πράξη του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Με εντολή του Προϊσταμένου της

Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος

Διοικητικής Υποστήριξης

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΛΙΑΣ

Σημείωση: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμοδίων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).